

Steber s pokopališča.

okolici Lisci?), ki je bil poleg vinograda Janeza Pektuncza, in katerega so minoriti kupili od Martina Schusterja. Drugi dan nato, dne 1. vinot., je cesar celjskim minoritom na prošnjo njihovega gvardijana Lienharda potrdil njihove privilegije. Leta 1470., dne 3. vinotoka, je cesar Friderik Jan. Aprecherju, oskrbniku v Ostrovici, naročil dati celjskim minoritom 200 vederc vina, pšenice in rži pa 51 mernikov — vsled ustanove od l. 1369. L. 1472. je sporočil Janez Aprecher minoritom celjskim za vsakdanjo mašo (katero je mislil ustanoviti njegov brat Friderik, župnik na Laškem, a je preje umrl) šest funtov vin. o Božiču in šest funtov vin. o Danijelovem. L. 1517. se je Ahac pl. Lindek, lastnik rogaške grajščine, zavezal, da bo dajal tri-

najst funtov vinarjev mesto onih dvanajst funtov. L. 1478. je Viljem pl. Neuhaus (Novogradski) vstopil tu v minoritski red, kesajoč se, ker je bil hudo razkačen svojega otroka v steno treščil in ga ubil. L. 1493., četrtek po Martinjem, je potrdil cesar Maksimilijan I. v Gradcu privilegije minoritskega celjskega samostana.

Pri cerkveni vizitaciji l. 1528. je naznanil mestni sodnik o celjskih minoritih, kakor smo že čuli, da je neki redovnik propovedoval proti katoliški veri in je tudi haljo slekel, t. j. pobegnil iz samostana. Kako je bil koncem XVI. stoletja tudi pri minoritih v Celju red v samostanu izprijen, slišali smo istotako preje, govoreč o luterstvu, kar namreč o tem poroča l. 1594. oni že večkrat omenjeni akvilejski patrijarh Francesco Barbaro, kateri je tudi zopet uredil celjske minorite. — Leta 1540. je bil samostan celjskih minoritov po ognju pokončan. In leta 1687., dne 2. mal. srpana, je v velikem požaru samostan zopet pogorel; v dolnjih hodnikih je tedaj tri dni gorelo 170 sodov moke, katera je bila pripravljena za turško vojno. Samostan in cerkev so popravili leta 1694. — Leta 1688. je cesar Leopold I., kakor se čita v njegovem pismu Laškemu župniku Eisenhutu dne 2. listop. i. l., po smrti mašnika Martina Spagniola izpraznjene

štiri beneficije: Matere Božje v Svétini, Svetega Duha v Celju, Sv. Janeza na Laškem in stare bólnice Laške podelil celjskim minoritom, vendar tako, da more patron te beneficije za 18 let zopet dalje oddati.

Gvardijani celjskih minoritov v oni dóbi dveh vekov so nam znani: P. Laurentius okoli 1543; p. Sebastijan Leb 1546; p. Joh. Jakob Bossio 1613; p. Sisymius 1716. — Leta 1777. je bil P. Mansvet Žangerl (rodóm Gradčan), gvardijan. L. 1795., in 1796. je bilo pet duhovnikov.

L. 1798. so ob času francoskih vójen — namestili v minoritskem samostanu v Celju bolne in ranjene vojake ter tudi shranili posebno pod streho mnogo patron, tornistrov in druge bojne priprave. Dne 5. mal. travna., na veliki četrtek ob deveti uri zjutraj, je nastal v kuhinji ogenj, kateri je pokončal ves samostan s cerkvijo vred in upepelil razven trinajst hiš celo mesto. Redovniki so nato stanovali v zasebnih hišah, dokler ni l. 1804., dne 5. rožnika, tedaj v Celje prišedši lavantski knezoškof Leopold Maks grof Firmian naročil pogoreli samostan toliko popraviti, da bi mogli minoriti zopet v njem prebivati. L. 1807., 7. svečana, je dal samostan svoja posestva, desetine in druge stvarne dohodke v zakup F. Ks. Rathu, lastniku višnjegorskega dvora na Laškem, proti plači letnih 1850 gld. bankovcev ali 1370 gld. 22¼ kr. d. v. — A skoro je bilo vsega konec.

Dne 24. listopada l. 1808. je cesar Franc I. z dekretom dvorne kancelarije minoritski samostan celjski odpravil in zaukazal samostansko imovino vzeti za štajerski verski zalog ter o minoritski hiši in cerkvi, kakor tudi o samostanskih posestvih potrebno učiniti po veljavnih propisih. Trije v samostanu še živeči redovniki: gvardijan (p. Mansvet Žangerl) in dva mašnika, pa jeden brat lajik, imajo se po mnenju provincijalovem spraviti v samostane v Ptuj in v Mariboru. Kaj se ima zgoditi z glavno šolo, pri kateri službujejo gvardijan kot ravnatelj in prvi učitelj in ona dva duhovnika kot kateheta, naj pové deželno poglavarstvo svoje mnenje. — Ostala sta v Celju dva minorita, namreč p. Mansvet Žangerl kot ravnatelj glavne šole (umrl v Ptuj l. 1815) in p. Anzelm Kožuh (rodóm Mariborčan) kot katehet, ki je umrl tukaj l. 1813.

Kakor je bilo že omenjeno, prepustil je cesar Franc l. 1811. celjskim meščanom minoritsko cerkev, katera po požaru l. 1798. še ni bila popravljena, razven kora za velikim oltarjem, kjer so takrat imeli shranjeno sol. Samostan minoritski pa je l. 1817., dne 20. rožnika, kupil Janez Steinmetz, lastnik záložke grajščine (preje zvonar) na dražbi za 8000 gld.,